

Câu Chuyện Giữa Hai Người Bạn

Hoàng Huyền & Phạm Đình San

Tôi là Hồng Hà và bạn tôi là Phù Sa. Chúng tôi thường gặp nhau cuối tuần trao đổi những chuyện trời đất bên ly rượu Hennessy và cắn Macadamia nuts. Nhưng các chị vợ của chúng tôi, giậu đồ bìm leo cho lên chức chị luôn, thì đó chỉ là những chuyện lảm cẩm của các tên già thuộc hệ sáu rưỡi chiều tức là “good for nothing”.

Sau đây là một chuyện, các bạn xem có như vậy không?

***

Phù Sa: Nhà bác học Albert Einstein ngay từ thuở thiếu thời đã tỏ ra thông minh tuyệt vời. Một hôm, thầy giảng: Trong phạm trù Tự Nhiên và phạm trù Siêu Nhiên có sáu khái niệm cơ bản là:

Ánh “sáng” và bóng “tối”.

Trạng thái “nóng” và trạng thái “lạnh”.

“Thiên đường” và “Địa Ngục”.

Cậu bé Einstein lúc đó mới 11 tuổi đã phản biện lại với lý giải:

Bóng tối là nơi thiếu ánh sáng.

Lạnh là nơi thiếu hơi nóng.

Địa ngục là nơi không có tình thương.

Vậy, thưa thầy chỉ còn có ba khái niệm cơ bản thôi ạ.

Hồng Hà: Hôm nay mà đổi “Ton”? Tuần trước, chúng ta đương nói dở dang về hội chứng “Cock Teasing” của các bà chị lứa tuổi sáu bố. Ở lứa tuổi này các bà đã: giã từ vũ khí,

rừng rinh tiền nong, rảnh rang về con cái. Cho nên chỉ quan tâm đến “suối nguồn tươi trẻ”: giải phẫu thẩm mỹ, trang điểm lố lằng, ăn mặc hở hênh. Lại còn đàn đúm tham dự các dạ tiệc khiêu vũ kén kếp trẻ, chọn chồng bé. Tao có dị ứng với hội chứng này. Mà Albert Einstein và Cock Teasing có liên hệ gì?

Phù Sa: Có đấy.

Tao cảm thấy mày có điều gì cay cú với bà chị ở nhà. Nghe cho kỹ: Trong nhà mày vừa có nàng Tiên lẫn con Quý. Nàng Tiên và con Quý là một người nằm cạnh mày trên chiếc giường trong phòng ngủ đấy. Chỉ sợ ý làm phật ý bà chị một chút là có hiện tượng Flip-Flop liền. Lúc đó tổ ấm từ thiên đường biến thành địa ngục trong một cái sát na và còn lại một con đường cho mày “bỏ của chạy lấy người”. Phải luôn luôn tụng niệm bài kệ sau đây:

Bất phong trần phải phong trần.

Cho thanh cao mới được phần thanh cao.

Hồng Hà: Tao giác ngộ rồi. Tao nhớ chuyện Người Đẹp Trong Tranh, sách Liễu Trai Chí Dị của Bồ Tùng Linh. Một chàng thư sinh rước về một bức tranh vẽ một giai nhân tuyệt sắc, rồi treo trong thư phòng. Không biết lắm bả câu thần chú gì mà đêm đêm giai nhân bước ra khỏi tranh, thì thắm vài câu cho phải lệ bèn giao hoan với chàng cho tới khi mặt trời mọc. Người thì vàng vọt xanh sao dần và đầu thì chũm nghĩa đi chơi chỗ khác, còn lại toàn là hình ảnh dâm dục. Sau mới biết nàng là con Hồ Ly Tinh. Giai nhân và Hồ Ly Tinh chỉ là một cũng như ánh sáng và bóng tối chỉ là một.

Phù Sa: Mày thâm như cái quân lĩnh đen. Bây giờ tao nói nhỏ mày một chuyện riêng tư. Kín đáo nhe. Từ ngày tao thất thế, con vợ nó lộng hành quá, tao phải ứng xử làm sao cho biển lặng gió lành.

Hồng Hà: Sách xưa có nói gì không?

Phù Sa: Có đấy. Các cụ Tổ Tiên ta chẳng để lại cho con cháu một công trình kiến trúc hoành tráng nào như Angkor

Thom, Ankor Wat bên Cao Miên hay một công trình nghệ thuật có tầm vóc nào như những áng thơ bất hủ của thi bá Tagore bên Ấn Độ. Nhưng các cụ đã để lại một kho tàng các câu châm ngôn xử thế trong mọi tình huống. Có ba câu cho mày:

1. *Ngũ thập: tri thiên mệnh.*
2. *Lục thập: tri thuận nhĩ.*
3. *Thất thập: tri tùy tâm.*

Hồng Hà: Mày đã gãi đúng chỗ ngứa của tao. Dâng mày một ly “sec” lấy giọng nói tiếp.

Phù Sa: Ngũ thập tri thiên mệnh là tới tuổi năm mươi thì mày phải hiểu rằng số mệnh của mày đã an bài. Đừng có ngộ nguậy vụng vẩy trong mọi lãnh vực: công danh sự nghiệp, tiền tài của cải, bà lớn bà bé. Mày chỉ có một con đường trước mặt là: cung cúc phục vụ chị vợ mày tới hơi thở cuối cùng. Người xưa có câu “nhất vợ, nhì trời”. Với Thượng Đế thì không thể dùng ngôn ngữ đời thường để lý giải được mà phải dùng đức tin. Với vợ càng phải có đức tin mạnh hơn tức là sống thanh thân hồn nhiên không có ý kiến ý cò trước mọi nghịch cảnh “trái tai gai mắt”.

Hồng Hà: Tội nghiệp cho thân phận tao quá! Cuộc đời coi như khép lại từ đây bằng một khung cửa hẹp của André Gide.

Phù Sa: Lục thập tri thuận nhĩ là tới tuổi sáu mươi ai nói gì đều nghe xuôi tai. Cứ mũ ni che tai là tránh được tai bay vạ gió. Trong trại cải tạo, đúng hơn là trại tù CS, vì chúng tao bị đối xử như là những con chó trong thí nghiệm Pavlov, thường thường diễn ra cái cảnh:

*Trên bực: thẳng ngu thao thao giảng.
Dưới sàn: kẻ trí gật gù nghe.*

Chúng tao bèn dờ vờ:

*Thứ nhất: ù lì.
Thứ nhì: nhất trí.*

Cãi lại là bị nhốt xà lim, còng chân, bỏ đói. Đối với chị vợ mày cũng cần sài một thế võ đó. Dù chị ấy có nói câu sau chửi cha câu trước cũng coi là chuyện bình thường dưới huyện. Tây có câu “chân lý bên này dãy Pyrénées, là phi chân lý bên kia dãy Pyrénées cơ mà”.

Hồng Hà: Còn đâu thời oanh liệt với chủ nghĩa “Chồng Chúa, Vợ Tôi”; có hy vọng lật ngược thế cờ ở câu châm ngôn xử thế chót không?

Phù Sa: Thất thập tri tùy tâm là từ tuổi bảy mươi trở đi thì ai muốn làm gì thì làm, tùy cái tâm của mình thôi. Tại sao vậy? Những giá trị cũ như là “Tổ Quốc, Danh Dự, Trách Nhiệm” thường nghe trước kia thì bây giờ là đồ bỏ hết. Cũng vậy “Liêm Sĩ, Đạo Đức, Danh Giá... bỏ ngoài tai tất tật. Mày có thể về Việt Nam chơi trống bỏi như cụ Nguyễn Khuyến với bài hát nói mà chúng ta rất ngưỡng mộ:

*Ngã lãng du thời quân thượng hiếu.
Quân kim hứa giá ngã thành ông.
Cười cười nói nói thẹn thùng.
Mà bạch phát với nhan hồng chùng ái ngại.
Riêng một thú giang sơn đi lại.
Khéo ngậy ngậy đại đại với tình....*

Cứ lấy cớ là đi theo phái đoàn “Project Viet Nam” của hai vợ chồng bác sĩ nhà kia, làm việc thiện để phúc đức lại cho con cháu. Rồi chém vè, sức mấy chị vợ mày biết được.

Hồng Hà: Ủ, có thể chứ. Có một tin vui giữa giờ tuyệt vọng. Nhưng mấy mợ ấy đòi bình đẳng thì sao? Có lần tao nghe lén, một mợ phát ngôn: “đàn ông có nhiều vợ thì đàn bà cũng có quyền có nhiều chồng như chuyện Táo quân “một bà, hai ông”, mà vẫn được cúng giỗ hàng năm. Lại một mợ khác không kém: “mấy con Mỹ trong sở tao thì ngoài thẳng chồng chúng đều có thẳng kép để cuộc đời thêm hoa lá cành”.

Phù Sa: Mày muốn chơi trống bỏi thì cũng phải biết điều, buông lỏng cho chị vợ đi hoang mới là lẽ công bằng chớ. Tiếc rề gì cái thứ cơm thừa canh cặn đó. Có câu thơ rằng:

Vợ là cơm hẩm trong nhà.

Nhưng là đặc sản thắng cha láng giềng.

Nghe nói có nhiều thằng Tây già với nghề ca bài “Chanter La Pomme”, đương lêu bêu ở quận Cam thường lái chiếc xe rất hèn mọn đi săn mồi nhẹ dạ, già rồi mà còn động cởn!

Hồng Hà: Mày thánh thiện. Gần nhà tao có hai thằng hàng xóm trông khả nghi lắm. Tao có áp huyết cao. Máu nóng đương bốc lên đỉnh đầu, có thể “drop dead” như một đồng môn CVA vừa mới qua đời ở Little Sài Gòn. Tao phải tìm đến Tôn Giáo như một chỗ dựa cuối cùng. Không biết nhà bác học Einstein có những tư duy nào về Tôn Giáo không?

Phù Sa: Có đấy! Để tao đọc cho mày nghe lời phát biểu của bác học Albert Einstein về tôn giáo: *“Tôn giáo của tương lai sẽ là một tôn giáo toàn cầu, vượt lên trên mọi thần linh, giáo điều và thần học. Tôn giáo ấy phải bao quát cả phương diện tự nhiên lẫn siêu nhiên, đặt trên căn bản của ý thức đạo lý, phát xuất từ kinh nghiệm tổng thể gồm mọi lĩnh vực trên trong cái nhất thể đầy đủ ý nghĩa. Phật giáo sẽ đáp ứng được các điều kiện đó”*.

Vào cuối cuộc đời, nhà bác học Albert Einstein có để lại cho hậu thế một câu làm cho các nhà vô thần cũng phải nghĩ lại. Đó là:

“Cuối cùng phải công nhận có một Thượng đế.”

Huyền & San (4/2009)

*Huyền & San – Little Sài Gòn, CA., Mùa Thu 2001
(Ghi chú của Ban Biên Tập)*